

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.503/1
VAN 3 JULI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 8 juni 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Herstructurering Kleigroeve Argex”’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Herstructurering Kleigroeve Argex” definitief vast te stellen.

2.2. Het plangebied bestaat hoofdzakelijk uit gebieden die worden aangeduid als gemengd regionaal bedrijventerrein, onmiddellijk of bij wijze van nabestemming van een gebied voor de winning van oppervlaktedelfstoffen, waarvoor bovendien in overdruk wordt voorzien in een gedeeltelijke fasering (artikelen 1, 3 en 8 van de stedenbouwkundige voorschriften). Met symbolische aanduidingen in overdruk worden de hoofdontsluiting en de verbindingen voor langzaam verkeer binnen die gebieden, evenals de zone die dient als definitieve opslagplaats voor de berging van bagger- en ruimingsspecie en niet-herbruikbare bodem, aangegeven (artikelen 4, 6 en 7 van de stedenbouwkundige voorschriften). Daarnaast worden ook een natuurgebied, een gebied voor wonen en landbouw en een agrarisch gebied aangeduid (artikelen 2, 9 en 10 van de stedenbouwkundige voorschriften). Aan de zijden van de eerstgenoemde gebieden die mede aan de drie laatstgenoemde gebieden grenzen wordt in overdruk voorzien in een buffer (artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften).

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex),¹ met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vaststelt, in beginsel binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar

¹ Zoals dat lid nog van toepassing is op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan, gelet op de aankondiging van het openbaar onderzoek over het ontwerp van dat plan in het *Belgisch Staatsblad* van 3 november 2011 (zie de artikelen 7, 8°, en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011).

onderzoek, of binnen tweehonderdtien dagen in geval van verlenging van de adviestertermijn bedoeld in paragraaf 5 van dat artikel.²

3.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in:

- Artikel 13, §§ 1 en 3, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en op het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu;³
- Artikel 36ter, § 2, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen om elke verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijke milieu van habitats, alsook elke betekenisvolle verstoring van een beschermde soort, in een speciale beschermingszone, te vermijden;⁴
- artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’, voor zover de stedenbouwkundige voorschriften maatregelen bevatten in het kader van de watertoets.⁵

3.3. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar de artikelen 17, § 3, eerste lid, en 25, § 1, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997. Geen van die bepalingen strekt het ontwerp evenwel tot rechtsgrond, zodat de verwijzing ernaar uit de aanhef dient te worden weggelaten.

3.4. Uit wat voorafgaat volgt dat in de aanhef van het ontwerp de verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepalingen dient te worden aangepast.

² Die paragraaf is nog van toepassing op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan (zie de artikelen 7, 6°, en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011). In het voorliggende geval is van die mogelijkheid tot termijnverlenging geen gebruik gemaakt.

³ Zie artikel 2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontworpen besluit).

⁴ Zie artikel 1.3, tweede lid, zesde streepje van de stedenbouwkundige voorschriften.

⁵ Zie de artikelen 1.2 en 3.2.2, telkens het vierde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften.

VORMVEREISTEN

4. Het plangebied is gelegen in de omgeving van zowel vogel- als habitatrichtlijngebied.⁶

Op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 dient het plan daarom onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de betrokken speciale beschermingszones. In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt voor de passende beoordeling verwezen naar het plan-MER.⁷

5.1. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007.⁸

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁹ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project¹⁰.

⁶ Zie de toelichtingsnota (bijlage III bij het ontworpen besluit), p. 31.

⁷ Zie de aanhef van het ontwerp, achtste verwijzing, en de toelichtingsnota, nr. 4.5.2. Overeenkomstig artikel 36ter, § 3, zesde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt de passende beoordeling bij de opmaak van een plan-MER daarin geïntegreerd. De vermelding in de negende verwijzing van de aanhef dat uit “het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 15 juli 2011 over het onderzoek naar de mogelijke betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een als speciale beschermingszone te beschouwen gebied [...] blijkt dat het plan geen betekenisvolle aantasting kan veroorzaken en bijgevolg geen passende beoordeling vereist is”, is niet correct. Het bedoelde advies is als bijlage gevoegd bij de beslissing tot goedkeuring van het plan-MER en eindigt met de vermelding dat “de passende beoordeling [voldoet] naar vorm en inhoud om te besluiten dat er geen betekenisvolle aantasting te verwachten valt van de aanliggende beschermingszone”.

⁸ Decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

⁹ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

¹⁰ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt inzake de nakoming van de plan-MER-plicht verwezen naar het plan-MER dat op 25 augustus 2011 is goedgekeurd door de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

Leefmilieu, Natuur en Energie.¹¹ Dat plan-MER, dat luidens artikel 1, derde lid, 3°, van het ontwerp is opgenomen als bijlage V van het plan, bevindt zich evenwel niet in het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, bezorgde dossier.

Tevens bevat de genoemde toelichtingsnota¹² de verklaring bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex.

5.2. Inzake de opmaak van het plan-MER valt er nog op te wijzen dat het verloop daarvan onder het toepassingsgebied valt van artikel 7.4.1/2, § 1, van de Codex.¹³

Die bepaling voorziet in de geldigverklaring van onder meer gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met ingang van de datum van inwerkingtreding ervan, die mogelijk aangetast zijn door een “schending van het gelijkheidsbeginsel, doordat het definitief vastgestelde plan tot stand gekomen is met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 ‘betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan’”, omdat “[d]at besluit een onverantwoorde ongelijke behandeling [zou] inhouden van personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsaafbakening van een plan-MER voor een ruimtelijk uitvoeringsplan dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling” (eerste lid). Die geldigverklaring is van toepassing op de bedoelde plannen “waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd vóór de inwerkingtreding van dit artikel” (tweede lid) en “tot het tijdstip van de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat, voor het gebied waarop het betrekking heeft, het geldig verklaarde ruimtelijke uitvoeringsplan vervangt” (derde lid).¹⁴

De in de voornoemde bepaling opgenomen regeling is relevant voor het vervullen van de plan-MER-plicht als vormvereiste voor de vaststelling van het voorliggende plan.

¹¹ Zie de aanhef van het ontwerp, achtste verwijzing, en de toelichtingsnota, nr. 4.5.1.

¹² Zie nr. 4.5, inzonderheid nr. 4.5.4.

¹³ Die bepaling is ingevoegd bij artikel 35 van het decreet van 11 mei 2012 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft’.

¹⁴ De geldigverklaring geldt “bijgevolg voor alle ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd voor de inwerkingtreding van deze validatieregeling, ongeacht of het gaat om plannen die al definitief zijn vastgesteld dan wel om plannen waarvoor het planningsproces nog loopt” (*Parl.St.* Vl. Parl. 2011-12, nr. 1494/1, 22).

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft niet de mogelijkheid gehad om advies te verlenen over de tekst van die bepaling. In het verleden zijn wel reeds vergelijkbare bepalingen voor advies voorgelegd. Bij die gelegenheid heeft de Raad van State gewezen op het delicate karakter van zulke bepalingen, waarbij toepassing wordt gemaakt van het procedé van de legislatieve validatie, uit het oogpunt van de eerbiediging van verschillende hiërarchisch hogere rechtsnormen.¹⁵

6. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van dat besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 9 mei 2011 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.¹⁶

7. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003, is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd.

¹⁵ Zie adv.RvS 46.674/1 van 4 juni 2009 over een (inmiddels vervallen) voorstel van decreet “betreffende de validatie van sommige gewestplanwijzigingen”, *Parl. St. Vl. Parl.* 2008-09, nr. 2145/5, en adv.RvS 48.007/1 van 21 april 2010 over een voorstel dat heeft geleid tot het decreet van 27 maart 2009 ‘houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid’, *Parl. St. Vl. Parl.* 2009-10, nr. 349/2, p. 13-29, nrs. 1-4, die essentieel betrekking hebben op wat de artikelen 7.4.1/1 en 7.4.2/1 van de Codex zijn geworden.

¹⁶ Zie de aanhef van het ontwerp, tiende verwijzing.

8. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex¹⁷ bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 2011, het openbaar onderzoek liep van 22 november 2011 tot 20 januari 2012 en het advies van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening is gegeven op 29 februari 2012.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Bijlage II – Stedenbouwkundige voorschriften

Algemene opmerkingen

9. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide gewestelijke diensten en overheden, of het advies van Vlacoro (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van

¹⁷ Zoals dat artikel nog van toepassing is op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan (zie de artikelen 7 en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011).

de Codex¹⁸). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige voorschriften, die overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

Vastgesteld dient dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan dikwijls bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

Een voorbeeld daarvan in het voorliggende plan zijn de bepalingen in verband met het tot gemengd regionaal bedrijventerrein bestemde gebied, waarvoor in de stedenbouwkundige voorschriften als toetsingscriterium voor de toegelaten handelingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming, enkel melding wordt gemaakt van “zuinig ruimtegebruik” en drie aandachtspunten die daarop betrekking hebben, terwijl in de toelichting wordt vermeld dat “niet alleen rekening [wordt] gehouden met het zuinig ruimtegebruik”, maar ook met nog drie andere toetsingscriteria.¹⁹

10. De stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota zijn dikwijls ook een al te letterlijke en onoordeelkundige overname van de typevoorschriften en de toelichting erbij, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 ‘tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen’, waardoor bijvoorbeeld de onderlinge afstemming van stedenbouwkundige voorschriften wordt veronachtzaamd. Die typevoorschriften dienen integendeel aangepast te worden aan de eigenheid van elk plan, terwijl de toelichting specifiek dient te kunnen worden betrokken op de in dat plan opgenomen voorschriften. Het verdient

¹⁸ Zoals die bepaling nog toepassing vindt op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan, gelet op de artikelen 7, 9°, *juncto* 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011.

¹⁹ Zie de artikelen 1.1 en 3.2.1, telkens het derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota, p. 34 en 41.

aanbeveling de in het plan opgenomen stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota vanuit dat oogpunt nog aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.

Als voorbeeld daarvan kan worden vermeld dat artikel 2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften, dat op algemene wijze de bestemming van de zone natuurgebied regelt, vergezeld gaat van de toelichtende standaardbepaling dat in dat gebied, onder bepaalde beperkende voorwaarden, “uitsluitend gebouwen toegelaten [zijn] die noodzakelijk zijn voor het beheer van of het toezicht op het betrokken natuurgebied”, terwijl in artikel 2.3 van de stedenbouwkundige voorschriften ruimte wordt gelaten voor andersoortige constructies.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikelen 1.2 en 3.2.2

11. In de opsomming in de artikelen 1.2 en 3.2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften is de identieke tekst bij het vierde streepje gebrekkig geredigeerd, wat kan worden verholpen door zich te richten naar het typevoorschrift waarop die artikelen zijn geïnspireerd.²⁰

²⁰ Zie daarvoor het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 ‘tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen’, bijlage “Typevoorschriften voor gewestelijke RUPs”, typevoorschrift 2.14.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessor van de afdeling Wetgeving,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

W. GEURTS

M. VAN DAMME